

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 гп 13/2020
16.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Татјана Матковић Стефановић, у поступку за заштиту права на суђење у разумном року предлагача Предузеће за производњу и продају софтвера „Adacco.net“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Светлана Бобић, адвокат из ..., поступајући по жалби предлагача на решење Привредног апелационог суда Р4 п 23/20 од 11.08.2020. године, донео је дана 16.09.2020. године

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача као неоснована и потврђује решење Привредног апелационог суда Р4 п 23/20 од 11.08.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Р4 п 23/20 од 11.08.2020. године, одбијен је приговор предлагача ради убрзања поступка који се води пред Привредним апелационим судом под бројем Пж 4804/19, као неоснован.

Против наведеног решења предлагач је поднео жалбу због повреде права на суђење у разумном року и предложио да Врховни касациони суд као другостепени суд уважи жалбу, укине побијено решење и предмет врати доносиоцу на поновни поступак.

Испитујући побијано решење на основу члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ број 40/2015), одлучено је да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом у смислу члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

Из стања у списима произилази да је предлагач дана 30.06.2020. године поднео приговор ради убрзања поступка који се води пред Привредним апелационим судом у предмету Пж 4804/19. Привредни апелациони суд је утврдио да је предмет Пж 4804/19 достављен на поступак по жалби дана 26.08.2019. године; да је пресудом Привредног суда у Београду П 2432/17 од 13.06.2019. године одбијен тужбени захтев тужиоца; да је против пресуде дана 05.07.2019. године тужилац изјавио жалбу, а истог дана је поднет предлог за доношење допунског решења – жалбе у вези одлуке о трошковима поступка од стране туженог. Предмет је у моменту поступања по приговору 47. по реду за решавање. С обзиром на ове чињенице, Привредни апелациони суд је извео закључак да имајући у виду дужину поступка по жалби, при томе имајући у виду и околност да

се од марта 2020. године поступало у условима ванредног стања, закључио је да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, при чему судија известилац поступа у складу с правилима о редоследу решавања предмета, ажурно и ефикасно.

Врховни касациони суд прихвата закључак другостепеног суда да предлагачу у конкретном случају није повређено право на суђење у разумном року.

Према члану 32. став 1. Устава Републике Србије, свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд, правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и оптужбама против њега.

Мерила за оцену трајања суђења у разумном року, предвиђена су чланом 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Из утврђеног чињеничног стања произилази да је предмет Пж 4804/19 достављен Привредном апелационом суду дана 26.08.2019. године и да исти није решен по жалби до дана 30.06.2020. године када је поднет приговор. Иницијални акт у овој правној ствари поднет је 11.05.2017. године, тако да сама дужина поступка до дана доношења приговора 30.06.2020. године не указује да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року. Из утврђеног чињеничног стања произилази да поступајући судија поступа ефикасно и ажурно, да поштује редослед поступања, да на страни судије нема пропуста и да се у конкретном случају не ради о хитном предмету по закону. Све су ово чињенице које указују применом одредбе члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, а само позивање на дужину трајања поступка не доводи до повреде права на суђење у разумном року, при чему дужина целокупног поступка до дана подношења приговора не указује на повреду истог. Одредбом члана 383. Закона о облигационим односима предвиђен је рок за поступање по жалби, али исти рок је инструктивне природе, односно циљни, будући да поступање суда треба да буде усмерено ка постизању истог, али нерешавање предмета у датом року по аутоматизму нема за последицу повреду права на суђење у разумном року.

Сходно томе, Врховни касациони суд налази да наводи из жалбе не утичу на правилност и законитост одлуке Привредног апелационог суда.

На основу горе наведеног, одлучено је као у изреци решења, применом члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

С у д и ј а

Татјана Матковић Стефановић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења није дозвољена жалба.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић